

Navještanje dobrih vijesti

*„Kako li su ljupke noge onih koji
donose blagovijest dobra!“
Rimljanima 10: 15*

Fraze u našem uvodnom stihu, "propovijedati evanđelje" i "donositi radosnu vijest", prejevodi su grčkih riječi koje znače "naviještati dobre vijesti". Naš tekst nadalje identificira dvije stavke ove dobre vijesti koje treba navijestiti—"mir" i "dobro". Mir, kako ga svi nesumnjivo shvaćaju, podsjeća na misli poput harmonije, mirnoće i počinka, bilo da su one unutarne prirode ili izražene prema van. "Dobro", je vrlo općenit pojam, *Thayer's Greek Definitions* opisuje ga kao ono što je prijatno, ugodno, radosno, uspravno i časno.

Od svih dobrih vijesti koje su ikada zabilježene u ovom nevoljnom svijetu, najistaknutija je ona koju su anđeli navijestili Isusovim rođenjem. Pastirima koji su te nezaboravne noći čuvali svoja stada stigla je radosna objava: "Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj Krist, Gospodin." (Luka 2: 10, *English Standard Version*) Ova anđeoska poruka naviještavana je nadaleko širom zemlje već gotovo dvadeset stoljeća. Iako je to mnoge utješilo, ipak sa stajališta praktične stvarnosti danas diljem svijeta ima mnogo ljudi koji se vjerojatno pitaju je li ta vijest istinita.

Općenito se čini da se propitivanje dobrih vijesti događa prečesto. Prvo, rijetko se mogu vidjeti naslovi koji su pozitivni. Uistinu, u svijetu se događa mnogo događaja koji ukazuju na nebrojene nevolje, probleme i borbe s kojima se čovječanstvo suočava. Tako nastaju ti naslovi koji se prenose bilo putem televizije, novina ili naizgled nepreglednih elektroničkih izvora vijesti, uključujući društvene medije. Drugo, kad rijetka dobra vijest doprije na naslovnice, ona je najčešće iskvarena "izvrtanjem" negativnosti u jednom ili drugom obliku.

Nedavni primjer toga su "dobre vijesti" o cjepivu protiv virusa COVID-19 koje se nedavno počelo primjenjivati. Po svemu sudeći, ovo je možda najbolja vijest koju je čovječanstvo vidjelo ili čulo u proteklih godinu dana. Ipak, medijski napisi često agresivno propituju - opravdano ili ne - djelotvornost cjepiva, njegove potencijalne nuspojave i razne uočene nejednakosti u njegovoj raspodjeli i primjeni. Stoga su ljudi općenito, kao što se to često događa u današnjem svijetu, zbunjeni i podijeljeni u razmišljanjima o onome što bi se inače moglo smatrati uistinu dobrom viješću.

POUZDANE VIJESTI

Za one koji se uzdaju i vjeruju u nadahnutu Pisma, nema potrebe za bilo kakvim negativnostima niti propitivanjima tih stranica. Bog je autor njegove Svete Riječi i sam nam kaže: "Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah."—Izaija 55: 11

Dobra vijest o Isusovu rođenju kaže da je trebao biti Spasitelj, koji će spasiti ljude od njihovih grijeha i ishoda njihovih grijeha. Pisma također objašnjavaju da je

grijeih ušao u svijet kroz "jednog čovjeka", Adama. Uslijedila je kazna smrti za Adama, kao i za sve njegove potomke. (Rimljanima 5: 12) Kad nam je, dakle, kazano da je cilj Isusova dolaska bio spasiti ljude od njihovih grijeha, moramo to shvatiti u skladu sa zapisima o podrijetlu grijeha i pustoši patnje i smrti koju je proizveo na zemlji kroz vjekove.

Nadalje, kako bismo dobili jasnu sliku o tome što spasenje od grijeha i smrti podrazumijeva, moramo prihvatiti činjenicu smrti. Izraz smrt, kako se koristi u Svetom pismu, opisuje ono što vidimo da se događa iz dana u dan oko nas; odnosno propadanje zdravlja i konačna smrt ljudskog organizma do te mjere da život u njemu više ne postoji. Uz ovo iskustvo smrti dolaze duševne i tjelesne patnje, poremećaji u obiteljima i sve druge uznemirujuće okolnosti koje vjekovima muče ljudski rod.

Spasiti ljude od toga značilo bi uništavanje svih bolesti i s njima povezanih patnji. To bi također značilo nastavak zdravlja i života za one koji su prihvatili uvjete spasenja. Stvarna smrt, kao i proces umiranja, bili bi uništeni. Kad se bolest i smrt uklone sa zemlje, više neće biti potrebe za liječnicima, medicinskim sestrama, bolnicama, farmaceutima, ustanovama za njegu i rehabilitaciju i pogrebnicima. Sve što je izravno ili neizravno povezano s bolešću i smrću bit će odbačeno.

Uništavanje grijeha, bolesti i smrti božanska je namjera u ime čovječanstva, a u Božjim obećanjima se govori o spasenju koje je pružio po Isusu, Spasitelju. Jedan od mnogih odlomaka Svetog pisma koji to jasno pokazuje nalazi se u riječima proroka Izaije: "Jer JAHVE je sudac naš, JAHVE naš vojvoda, JAHVE je kralj naš—on će nas spasiti.. ... I nijedan građanin neće

reći: 'Bolestan sam!' Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti."—Izaija 33: 22, 24

IZGUBLJENI RAJ

Povijesna izvješća iz Biblije postavljaju temelj ispravnom razumijevanju onoga što se podrazumijeva u spasenju ljudske vrste. Ti nam zapisi govore o pripremi rajskog vrta i o savršenom paru, Adamu i Evi, koji su smješteni u taj vrt s razumijevanjem da će to biti njihov dom, u kojem će uživati sve dok se nastave pokoravati Stvoriteljevom zakonu. Uz to, naređeno im je da se množe dok se zemlja ne napuni i da njome vladaju. Drugim riječima, kako bi se njihova obitelj povećavala, a potrebe to zahtjevale, trebali su proširivati granice vrta dok on ne obuhvati cijelu zemlju. Kako li je slavna i puna ljubavi odredba za ova ljudska stvorenja!—1.Mojsijeva. 1: 26-30; 2: 8, 9, 15

Međutim, kako bi zadobili sve ove blagoslove, od njih se očekivalo da poštuju Stvoriteljev zakon. Odabrali su neposluh; i, kao što im je bilo unaprijed jasno rečeno, bili su osuđeni na smrt i istjerani iz vrta u nedovršenu zemlju da umru. Tako su izgubili dom, a kako su lišeni životnih odredbi Edena, sjeme smrti počelo je djelovati. S vremenom su spuštteni u grob. (1.Mojsijeva 3: 1-24) Njihova djeca, rođena od nesavršenih roditelja, također su dijelila osudu, pa je čitavo ljudski rod svijet koji umire. Raj je uistinu bio izgubljen, ali ne zauvijek.

OBNOVLJENI RAJ

Izraz *spasenje* postaje lakše razumjeti kada imamo na umu da je on znači vraćanje ljudske obitelji onoj koja je izgubljena neposluhom naših praroditelja u

Edenu. (Luka 19: 10) Nisu izgubili dom na nebu, jer nikada nisu imali dom na nebu i nije im bio obećan. Stvoreni su kao ljudska bića, prilagođena za život na zemlji. Opskrbljeni su prekrasnim zemaljskim domom, "na istoku u Edenu". Tek kada je grijeh počinjen, bolest i smrt postale su dijelom ljudskog iskustva, a postale su tako duboko ukorijenjene i dugotrajne, da se danas često prihvaćaju kao neophodne i neizbježne.

Međutim, ovdje nam Pismo nalaže da zastanemo kako bismo tražili smjernice i utjehu na njegovim stranicama. Na tim stranicama doznajemo da je slanje Isusa na svijet kako bi spasio ljude od njihovih grijeha bio upravo sa svrhom poništavanja posljedica te tragedije u Edenu. Nadalje, trebalo je vratiti čovječanstvo u stanje u kojem bi uživali kao besmrtna, savršena ljudska bića, da se grijeh nije privremeno miješao.

Ako, dakle, možemo vizualizirati zemlju ispunjenu obnovljenim čovječanstvom koje štuje Boga u ljepoti svetosti; ako možemo zamisliti čovječanstvo kako uživa u živahnom, mladenačkom zdravlju, bez boli i patnje, čak ni straha od takvih stvari; i ako budemo mogli biti sigurni da će se ovo stanje zemaljskog društva i ljudi nastaviti zauvijek—tada počinjemo shvaćati značaj dobrih vijesti o "miru" i "dobrim stvarima" o kojima govori naš uvodni tekst.

ISUS—PRIMJERENA CIJENA

Isus spašava ljude od njihovih grijeha otkupljujući ih, a Nebeski Otac poslao ga je u svijet u tu svrhu. Stoljećima ranije Bog je obećao da će to učiniti, rekavši: "Ja ću ih izbaviti od vlasti podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor

tvoj, podzemlje? Samilost se sakri od mojih očiju!"—
Hošea 13: 14

Riječ "otkupnina" u novozavjetnom grčkom znači "odgovarajuća cijena". Kad je Isus postao tijelom, bio je precizni dvojniki Adamu prije nego što je sagriješio i mogao se predati smrti kao odgovarajuća cijena. (Ivan 1: 14; Galaćanima 4: 4) Isus je platio kaznu za grijeh, a to je bila smrt, izlijevanjem svoje savršene ljudskosti na smrt. (Izaija 53: 12) Apostol Pavao objašnjava da su grijeh i smrt na svijet došli po jednom čovjeku, Adamu, tako i opravdanje, sloboda od grijeha i život dolaze po jednom čovjeku, Isusu.—Rimljanima 5: 12, 18, 19

NEBESKA OBEĆANJA

Isus je umro kao Otkupitelj čovjeka prije gotovo dvadeset stoljeća, a ljudi su i dalje zaraženi bolestima, trpe patnju i na kraju umiru. Oni koji prihvaćaju Krista i nastoje mu ugoditi, također umiru. Budući da vjernici u Krista oboljevaju i umiru, kao i ostatak čovječanstva, mnogima se čini razumnim vjerovati da nije božanska svrha uništavati ono što nazivamo smrću, već samo pružiti blaženstvo vjernicima nakon smrti. Ovo navodno stanje sreće naziva se nebom, a općenita je ideja da oni koji prihvate Isusa u ovom životu odlaze na nebo kad umru, a smrt je samo trenutna promjena iz jednog stanja u drugo.

Istina je da Sveto pismo govori o nebeskoj nagradi za one koji prihvaćaju Krista tijekom ovog doba i koji vjerno koračaju njegovim stopama samopožrtvovanja. Međutim, obećanja o ovoj posebnoj nagradi odnose se samo na ograničenu nekolicinu onih koji su spremni u potpunosti posvetiti svoj život

božanskoj službi. Ovaj je razred "malog stada" obećano zajedničko nasljedstvo s Isusom u budućem kraljevstvu koje će blagoslivljati sve zemaljske obitelji na zemlji.— Luka 12:32; ROM. 8:17; II Tim. 2:11, 12

Isus je rekao svojim učenicima: "Idem pripremiti vam mjesto. Kad odem i priprelim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja." (Ivan 14: 2, 3) Ovo posebno mjesto nije u pripremljeno za čitavo čovječanstvo, niti se uopće nudi tako visoka nagrada ljudima. Ono je samo za one iz "malog stada" koji su spremni patiti i umrijeti s Isusom—njihova smrt bit će žrtvena.

To je ta klasa koja se spominje u Svetom pismu kao Kristova crkva. Oni koji čine crkvenu klasu, u uskrsnuću trebaju biti slični Kristu, svojoj Glavi. Poput njega, i oni će biti uzvišeni kao božanska bića, kao "otisak bića" Oca. (Hebrejima 1: 3) Krist se vraća da ih primi k sebi; njihovo sjedinjenje s Učiteljem uspoređuje se u Otkrivenju 19: 7 s brakom, Isusa sa zaklanim "Jaganjcem", a crkvu sa njegovom "Zaručnicom."

ŽIVOT NA ZEMLJI

Kad se dovrši vjenčanje Jaganjca i njegove nebeske Zaručnice, tada će se pojaviti poruka dobre vijesti prorečene u Otkrivenju 22: 17. "I Duh i Zaručnica govore: 'Dođi!' I tko ovo čuje, neka rekne: 'Dođi!' ... tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!" Kad objava pozove da se dođe i "uzme vode života", to neće biti poziv na pridruživanje nebeskim vojskama, već poziv za život na zemlji. Ranije u ovom poglavlju, dana je simbolika vrta kroz koji teče moćna rijeka i rečeno nam je da s obje strane ove rijeke ima stabala života. (vss. 1,

2) Podsjetnik je to na rajski vrt i njegove blagoslove koji su uskraćeni zbog grijeha.

Kristova crkva, tada ujedinjena s njim kao njegova Zaručnica, sudjelovat će u dijeljenju ovih blagodati života. Iako je Isus otišao pripremiti mjesto za crkvu, čovječanstvo općenito je imalo mjesto pripravljeno za njega od postanka svijeta. Ovaj je dom izgubljen, ali treba ga obnoviti tijekom Božjeg nadolazećeg kraljevstva, kada će Krist i crkva kraljevati zemljom.—Matej 6: 10; Otkrivenje 5: 10; 20: 6

SVEOPĆA OBNOVA

Ovo zemaljsko kraljevstvo apostol Petar opisuje kao "vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka." (Djela apostolska 3: 20, 21) Riječ "uspostava" znači obnovu, a to je obnova svega što je izgubljeno u Edenu zbog grijeha koji treba biti ukinut uređenjem ovog kraljevstva. Stoga je ispunjenje Božjih obećanja danih kroz njegove svete proroke Starog zavjeta ono što će također učiniti dobrom objavu anđela u noći kad se Isus rodio.

Sada možemo vidjeti zašto blagoslovi života nisu postali odmah dostupni kad je Isus umro kao Otkupitelj čovjeka. Bilo je to zbog vremena određenog u Božjem planu za odabir i razvoj onih koji će s Isusom sudjelovati u radu na obnovi svijeta. U međuvremenu je svijet morao čekati. Međutim, čekanje nije bilo na štetu nikoga, jer, kao što su anđeli rekli da je dobra vijest trebala biti namijenjena "svim ljudima," tako im svima još trebaju biti na raspolaganju blagoslovi spasenja i života.

"Svi ljudi" uključuju sve umrle, koje treba probuditi iz smrtnog sna kako bi dobili obećani

blagoslov. Apostol Pavao govorio je o vremenu kada će "uskrsnuti pravednici i nepravедnici." (Djela apostolska 24: 15) Kako bi krajnje uzaludan bio svaki plan za blagoslov čovječanstva koji ne bi predviđao uskrsnuće mrtvih! Grieh, bolest i smrt su sredstva koja su narušile sreću čovječanstva, a oni koji su izgubili voljene nikada ne bi mogli biti u potpunosti sretni ako im se ne bi vratio život.

ISUS, SPASITELJ

Bog je preko proroka Izaije poručio: "Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje." (Izaija 45: 22) U Novom zavjetu prikazano nam je da se sva takva obećanja moraju ispuniti kroz Isusa, kojeg su anđeli najavili kao Spasitelja. Pavao izjavljuje da je Isus, kad je uskrsnuo iz mrtvih, bio visoko uzvišen i dobio je "ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo prigne svako koljeno ... I svaki će jezik priznati: 'Isus Krist jest Gospodin!' – na slavu Boga Oca."—Filipljanima 2: 9-11

Apostol također povezuje Božju zakletvu obećanu Abrahamu da će blagosloviti sve narode dolaskom i djelom Isusa kao Krista i Spasitelja. "A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: 'i potomcima' kao o mnogima, nego kao o jednomu: *I potomstvu tvojem*, to jest Kristu." (Galaćanima 3: 16) Ovdje je Krist jasno prepoznat kao "potomstvo," obećano davno prije Abrahamu, koje će blagoslivljati sve zemaljske obitelji.—1.Mojsijeva 22: 18

Kasnije, u istom trećem poglavlju Galaćanima, Pavao otkriva da će Kristova crkva s njim sudjelovati u radu na blagoslovu čovječanstva, računajući se kao dio klase "potomstva". On slijedi Učiteljeve korake: „Svi ste

jedno u Kristu Isusu. Ako li ste Kristovi,"—to jest, ako mu pripadate—"onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju." (vss. 28, 29) Kako se sjajno sva obećanja i Starog i Novog zavjeta nadopunjuju i povezuju u svom svjedočenju kako bi nas uvjerila u istinitost dobre vijesti koju je navijestio anđeo!

ZEMLJA STVORENA ZA OBITAVANJE

U Izaiji 45, gdje smo ranije zabilježili Božju zakletvu da će spasiti ljude, također smo se uvjerali da se njegova nakana u stvaranju zemlje nije promijenila. Čitamo: "Da, ovako govori JAHVE, nebesa Stvoritelj – on je Bog – koji je oblikovao i saznao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje: 'Ja sam JAHVE i nema drugoga.'"—Izaija. 45: 18

Bog je prvi puta otkrio svoju namjeru da zemlju naseli čovjek kad je zapovjedio Adamu i Evi da se "množe i napune zemlju." (1.Mojsijeva 1: 28, *ESV*) Činjenica da je smrt privremeno narušila ljudsku obitelj ne znači da će joj biti dopušteno trajno ometati božansku nakanu. Kroz Božji plan otkupljenja usredišten u Kristu, sve će se zemaljske obitelji moći ugledati na njega i spasiti; to jest dobiti priliku da se obnovi sve što je izgubljeno u Edenu.

OBZIR PREMA SIROMAŠNIMA

U proročanstvu o Božjem kraljevstvu koje dolazi pod Kristom, David piše: "Blago onome koji misli na uboga i slaba: u dan nevolje JAHVE će ga spasiti! JAHVE će ga štititi i živa sačuvati, sreću mu dati na zemlji." (Psalmi 41: 1, 2) U drugom psalmu Krist, novi zemaljski kralj, proglašen je onim koji će se smilovati

siromašnima i koji će tada blagoslivljati potrebite i nemoćne na zemlji. (Psalmi 72: 2, 4, 12, 13) Kako istinsko vjerovanje u Isusa i danas podrazumijeva prihvaćanje njegovih mjerila i djelovanja, tako će biti i u sljedećem dobu kada njegovo kraljevstvo bude djelovalo.

Možemo vidjeti zašto psalmist kaže da će one koje drži siromašnima Gospodin tada "štititi ... živima sačuvati" na zemlji. To znači da su takvi uistinu prihvatili Isusa i nastoje prilagoditi svoj život njegovim pravednim zakonima koji su usredotočeni na ljubav. Kraljevstvo koje dolazi uspostaviti će zakone koji će pomoći nemoćnima i siromašnima i donijeti blagoslov svima. Svi oni koji se usklade s tim uređenjem, od srca će se oduševiti u duhu ljubavi, simpatije i uslužnosti koji će tada prevladati. Svi će takvi i dalje živjeti, ne uznesenjem na nebo, već vraćanjem zdravlja i vječnog života ovdje na zemlji.

OSLOBOĐENI U VRIJEME NEVOLJE

Značajno je da obećanje iz Psalma 41: 1, 2 povezuje blagoslove života na zemlji s "danom nevolje". Ovo vrijeme nevolje može biti isto ono koje je spomenuo prorok Danijel i citirao Isus—to veliko vrijeme nevolje s kojim sadašnje doba završava. Slično je i ovo obećanje koje glasi: "Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva JAHVINA."—Sefanija 2: 3

Sada zasigurno živimo u velikom vremenu nevolje "kakve ne bijaše otkako je ljudi", "a neće je ni biti". (Danijel 12: 1; Matej 24: 21) To je vrijeme opisano u mnogim proročanstvima kao dan Božje osvete nad nepravednim vladama i institucijama na zemlji. (Izaija

34: 8; Jeremija 46: 10) Njegova je svrha svrgavanje Sotoninog carstva sebičnosti, grijeha i smrti, kako bi se umjesto njega moglo uspostaviti Mesijansko kraljevstvo pravednosti. Sada je vrijeme nevolje, s malo "dobrih vijesti" na zemlji, ali budućnost će biti sjajna, a to znači da je vrijeme spasenja i blagoslova svijeta blizu. Prorok Izaija poziva se na ovaj dan Božje osvete i njegov ishod govoreći: "Jačajte slabe ruke i potvrđujte nejaka koljena. Reci onima koji su prestrašenog srca: Budite jaki, ne bojte se; evo, vaš će Bog doći osvetom, čak i Bog uzvratom; doći će i spasiti te."—Izaija 35: 3, 4

Božje spasenje za ljude doći će nakon dana osvete s kojim ovo sadašnje doba završava. Dakle, kada je Bog obznanio Isusovo rođenje, bio je svjestan da će tako pruženo spasenje biti dostupno svijetu u cijelosti tek nakon rušenja Sotoninog carstva na kraju ovog doba. Tako viđen, Božji plan nije promašen, ali djeluje točno onako kako je on zamislio da treba.

Doista je "dobra vijest" shvatiti da Bog ima potpunu kontrolu nad trenutnom zemaljskom situacijom i da će uskoro pokazati svoju moć putem Kristove uprave i njegove Zaručnice, crkve. Tako će nam pristići sretno sutra, kada će radost ostati, jer će uzroci tuge biti uništeni. S time se slaže i prorok, koji kazuje: "Tada će se otvoriti oči slijepima i otvoriti uši gluhima. Tada će hromi skočiti kao srna, a jezik nijemog zapjevat će, jer će u pustinji izbiti vode i potoci u pustinji. ... I otkupit će se Gospodnji, vratit će se i doći na Sion s pjesmama i vječnom radošću na glavama: steći će radost i veselje, a tuga i uzdah će pobjeći."—Izaija 35: 5, 6, 10